

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZENITICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor perindice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1936

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vârnav No. 27Redacția și Administrarea:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vârnav No. 27

Săriți, că moare Ostrovul!...

Și, ce-ă dreptul, n'ar fi, la urma urmei, prea mare pagubă dacă ar sucumbă numai el, care — cine mai știe? — va fi având, în fața Promiei, niscăi scadețe de achitat ori păcate de ispășit!

Dar — și aici stă gravitatea supremului sfârșit — din urma Ostrovului de azi, se ridică în amestec de adevăr și de legendă, de real și de misterios, trecentul secular ostrovean, cu o vigoare mereu proaspătă în inima oricărui român, sălășluit între Dunăre și Mare! Și acest trecut, se opune; el nu vrea să moară Ostrovul, chiar dacă Ostrovenii, la apariția acestui editorial, n'ar mai prezenta sorți de... revenire la viață.

Am fost recent la Ostrov, unde nu mai fusesem de multă, prea multă vreme! Am fost cu gândul fanatic de descendent legitim al lui (bunicu-meu după tată, i-a fost peste 50 ani preot, sub dominația otomană), să-i admir natura fabuloasă de fecundă, frumusețile bălților și câmpurilor lui, orgiile colorilor care-i decorează panorama în apusuri și răsărituri de soare și să mă îmbăt în pitorescul lui indeobște recunoscut și invidiat... Să mă reînsoțesc din sfatul și românescul duh, care țâșnește păgân și frenetic din istoria lui autohtonă și, sub puterea acestui duh, să mă simt o zi mai mult, înmăit mai mult, decât simpla faptură telurică, între alte fapături telurice...

Să scormonesc cu bastonul meu improvizat pulbera nisipului depe malul dunărean, să mă las extaziat de ritmul murmurând al valurilor c-ndentând isprăvi bătrânești, române și creștine, să tresar în fața anficilor ziduri de cetăți străbune, să mă închin în fața sfintelor icoane, multi-seculare, etnoriate de străbuni, să răsfoiesc cărți munc-găite, datorite Ostrovului românesc, peste secole, de... Brașoveni și Sibieni. Și... să-mi statornicesc vechea mea convi-gere ca, cel care va încerca o monografie a așezării oglinzite în Dunăre, la colț de țară dobrogenească, n'o va putea face, dacă ortodoxi și românismul nu-i vor da cheia înțelesului acestei monografii.

Dar, vai!

Între Ostrovenii „romantici” din veacurile trecute și Ostrovenii „târgovești” (de factură „europeană”), pe cari i-am identificat în ziua excursiunii mele, apare, din nefericire, imperios

o deosebire care se vrea cu tot dinadinsul precizată!.. La lumina proiectată de civilizația europeană, romanticii descoperiau, în featul lor, specificul lor românesc în Dobrogea și-și aplecau acest romantism la izvoarele locale — învățând să rămână autochtoni. Acel românism îi călăuzia înspre strămoși și-i îndrepta astfel, spre... românism! De unde, și românismul lor integral, în țara otomană, cu toate istoricile și realele urmări pentru neamul și țara română. De unde, și în lăptuirile lor, naționale și ortodoxe! De unde, și numele de generală rezonanță ale frunțășilor lor, până acum identificați și cu cinste slăviți!..

„Europenizați”, târgovești ostroveni de azi au pierdut, se pare, definitiv contactul cu această străbucita viață străbună!.. Ei au uitat că cultura însăși este legată de cultul strămoșilor și de tradiție!.. Și, ca urmări firească, mulți, prea mulți dintre dumnealor, se înfațșează ca oameni... ai pământului, ai instinctelor telurice, fascinați de idealuri minuscule și de... cele două trotuare, pe care, în ragazuri, nu le părăsesc, de ar gunguri acioaia, pe care-o au... „elopot la biserică”, pân'ar crăpa... ori de-ar... ploaia și cu carnații!

Eu, unul, spun drept, am avut vizuina arcuții unui covitit de azur al tembelismului asiatic, care acopera Ostrovul, de la malurile nămolose în care se practică braconajul, până'n văile în care se oferă libații mitologicului Dionisos.

Să stins viața falnicului Ostrov!..

...Okeanos se plânge peste valuri!..

...Ca'n tîntirim tăcere e'n cetate!..

ION DINU

Comunicatul Ministerului Industriei

Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Mined, aduce la cunoștința firmelor industriale și comerciale de tot felul că pentru orice chestiune ce au de rezolvat la acest departament, sunt obligate să se adreseze direct organelor ministerului, cari au primit instrucțiuni precise atât pentru rezolvarea rapidă a cererilor, cât și pentru a da lămuririle și îndrumările cerute.

Se atrage în deosebi atenția acestor cari se adresează de persoane străine de firmă, pentru rezolvarea cererilor lor, că în acest caz nu se va lua în considerare cererile lor și care se încadrează în planul economic stabilit de guvern, așa că orice intervenție pentru astfel de cereri sunt de prisos.

Cei ce la disprețul acestui avertisment vor continua să recurgă la serviciile unor persoane străine de firmă pentru rezolvarea cererilor lor, vor suporta consecințele acestui procedeu pe care Subsecretariatul de Stat al Industriei, comerțului și mined îl desaproabă.

Reportajiu pe marginea unei istorii literare a Dobrogei

Se cerne măruntă ploaie... — Geanta miraculoasă — „Îți mai aduci aminte doamnă”?! — Al. Pop. Scărișoreanu - General Chiriacescu — Fata blondă a apelor — D. Sarry „Prefectul” scriitorilor dobrogeni — E ora de coborâre a serii!

de V. OPROVICIU

Cu caravana culturală ia drum

Pentru a doua oară am ocazia să descălesc într-o localitate din Dobrogea, la cadrul activității culturale interpretată de vechiul ziar „Dobrogea Jună”, la care am avut deosebită plăcere să fiu invitat a e-ă înhăma și eu, hoinărind cu „Caravana”, încotro s-o ducă ea Primă-jară fusesem în comuna Poarta-Albă, cu o echipă dirijioată de prim redactorul ziarului, Ion Neicu, directorul ziarului, d. Constantin Sarry, reținut din cauza unui bol; N. Sever-Căpinișanu mare tălmăcitor al economiei mondiale mare organizator la Muncă și lumină orator la toate ocaziile viitor zăritor etc; prof. Ion Mico (n. n. să nu se confunde cu Klain) conservatorul Muzeului dobrogean; prof. Chitulea, bun cetitor al operelor altora, participant pasiv de ocazie, — făcând deocamdată pe fotografiul poetul orăș (n. n. ca fizic!) Al. Pop. Scărișoreanu, voevod descălecat, vine știe de unde, în Basarabi — și omului zărit al acestor rânduri.

De atunci s'a stors îndelungă vreme. Totuși, nu uitasem încă frumoasa primire de acolo, micile fete, școlărițe, îmbrăcate în costum național, apoi drumurile cu mașina, cu trenul, cu caleașca și pe jos.

Acum mergem în Cernavodă. Auzisem și de multe ori, de oryșelul acesta. Mercur plecând din Constanța sau venind spre ea, îl vedeam de pe ferestrele vagoanelor în linie, mi se ivește acim preleful. Mi e rușine că de cinci ani făcând sunt pe aceste meleaguri, nu am poposit și în acest orașel. Că voi fi având eu și alte treburi sau că nu voi fi avut de aiiele, mă rog! Dar asta nu încamăpă cășpi de puțin să nu mai las și eu din Constanța a easta de care, de multe ori, eram sătut până în gât Și fiindcă am început cu o mică destăinuire să o mai las și pe cealaltă, bineînțeles tot din acest domeniu. Poate să mă condamnă oricine, dar așa este: nici la Mamaia nu am fost în acești cinci ani.

Se cerne măruntă ploaie...

Along la gară de dimineață sunt primul care sosesc. De, sunt cel mai târziu! Peste puțin timp vine și N. Sever-Căpinișanu cu doamna. Vagonul spre București este aproape gol O ploaie măruntă și deasă se cerne dintr'un cer tulbure, picurând ud peste oraș peste vagon, în suflete Ploaie liniștită — într-o poveste Ca'ntr'o poezie de Bacovia. Dar ploaia nu ține mult în curând se oprește și noorii fug de pe cer de pără ar trage cineva și de undeva o cortină desgolind albastrul cerului, alburii de stăta soare

D. C. Sarry și prof. Mico pleasă din ajun la Cerna Voda. O să ne aștepte la gară Acum mai trebuia să vină d. Dan Alecu, apreciatul orator dobrogean. Trece repede minutele Și plecarea trenului se apropie. D-l Alecu nicăieri Mă gândesc că poate nu o fi reșit să se scoale așa de dimineață. Sau, mai știu eu, să nu fi uitat că trebuie să vină cu caravana.

Mai sunt două minute. Un minut.

— Așa sunt oameni! Aștia „mari” îmi explică Sever. Sosesc în ultimul moment. Au o plăcere diabolică, să se lase așteptați.

În ultimele momente sosesc și d. Dan Alecu. Dar lucrul acesta nu vine dintr-o dată, ci din partea opusă, de unde pufăia negru locomotiva. Posibil să fi totuși mai înainte însă că să nu știă că nu se „respectă” a stat undeva, cine știe pe unde și în ultimul minut părănd foarte grăbit, hop, și el!

— Ți am spus eu, zise Sever.

Imi cadose oameni!.. Ne instalăm într'un compartiment. Locomotiva pără așpro și dihanide bizoase pornește, legate unele de altele prin cârligele grele de fier. Parcă sunt toate logodite și locomotiva le ar duce la nunta Trenul este lung ca o noapte de iarnă Ți se strâmbă gâtul, privind-i stăpîntul. Orașul rămâne în urmă, din ce în ce mai mic și mai pierdut ca un submarin ce intră în imersione, în timp ce trenul înoată greu și

uscă printre lanurile verzi de grâu. De dă Domnul soare bun și ploaie cu socoteală, bucatele vor fi multe la anul. De multă vreme nu s'a văsat o minunăție de grâu ca acum.

Și trenul merge într'una Și d. Dan Alecu vorbește într'una ca și trenul. Adică trenul pufăie și Alecu vorbește. De este ziua sau noaptea, el vorbește, de pără ar avea întotdeauna baza înaintea sa. Fiindcă Dan Alecu este mai întâi avocat și după aceea orator. Fie și și, permis de a fi zis, așa este orator, blond și avocat.

— Mă, fraților, ce să mai spun de el... Am un băut ca o cruză.

Geanta miraculoasă

Trecem în vagonul restaurant și ne așezăm în jurul unei mese. Căteava este caldă, fără culoare precă și amară tot. Mai cu trenul, mai cu gândul — hontă: hontă — ajungem în Basarabi.

— Continuare în pag. 2-a)

„Tăcere, unire și muncă, ori această viață învinge”.

OBSERVĂRI LA ZI

Dacă unii au stat și s'au întrebat cum cari ar fi rosturile „CARAVANEI DOBROGEI JUNĂ” în alară de cele ce se văd, iată le satisfacem curiozitatea: „Caravana” are deosebită importanță, lăra să fie senzațională, nu sunt lipsite totuși de interes. Se știe că în „caravana” majoritatea o constituie gazetarii, cari se mai uită și în jurul lor, mai scotolesc mai întrebă, mă rog, își exercită profesiunea.

Bunăoară, unul dintre gazetarii din caravana, trecând prin Calărași a aflat că pâinea din capitala Iamoniței, pâine care e foarte bună și deosebită (de două ori FOARTE!) se face din aceeași făină din care se face și pâinea din Ostrov, care este foarte bună și deosebită (de două ori FOARTE!).

Socotim că lămurirea faptului trebuie s-o caute autoritățile superioare, fiindcă mai mărimele ostrovene sunt ocupate cu micile lor neînțelegeri de pe urma cărora obrazul orașului este festelit!

OBSERVER

Distribuirea zahărului pe bonul No. 2

Spre sfârșitul lunii August urmează să se distribuie zahărul pe bonul No. 2 din cartela nouă.

La primăria municipiului se așteaptă dispozițiuni în ce privește mărirea rației de zahăr, care se pare că va fi de 600 grame ca în Capitală. Deasemenea prețul zahărului se va cunoaște numai după primirea dispozițiunii Subsecretariatului de Stat al Aprovizionării.

Distribuirea uleiului pe bonul No. 2

S'a anunțat din timp că se va distribui uleiul comestibil (cotonul) până la 15 August a. c. Cum unii locuitori nu și-au ridicat rațiile respective de ulei, s'a prelungit termenul până la 20 August 1943, dată la care bonurile No. 2 își pierd valoarea.

„Munca și Lumină” Constanța la Călărași

În ziua de 22 August 1943, orele 11 fix, are loc, în sala Cazinoului subofiterilor din Călărași, UN FESTIVAL TEATRAL „Munca și Lumină”, în cadrul căruia se va face premierea meseriașilor și ucenicilor merițiși din acel oraș de către Camera de Muncă Constanța.

Programul, alcătuit de către secția teatrală „Munca și Lumină” Constanța și secția Muncă și Lumină a muncitorilor din portul Constanța, cuprinde:

1) Închinare Marelui, declamație de Har. Comino.

2) Cuvântul președintelui Camerei de muncă Constanța și împărțirea premiilor.

3) Versuri patriotice.

4) Recitări comice de d-nii C. Nițescu și Gh. Gheorghiu.

Partea II-a a programului va fi alcătuită din comedia în 2 acte „FRIZERIA ESTE BRĂȚARĂ DE AUR” a binecunoscutului publicist dobrogean, colaborator al ziarului nostru, d. N. SEVER CARPINIȘANU, având următoarea distribuție:

g. Moșterul	C. Nițescu
Comis. Ag. 12	d-nii N. Gheorghiu
Zina, fata lor	d-na M. Florescu
Gică, lucrător	d-l Ștefan Căpu
Sanda, ucenic	d-l H. Comino
Un client, pensionar	
O clientă, servitoare d-na L. Gura	
Omul cu Citroenul d-l Gh. G. Gh. Ștrăina	d-na Luiza Căpu
Conducerea scenică:	autorul.

Nunu Vasile din Constanța, str. Popa Farcaș No. 16 (Vile Nou) pesărind buletinul populației eliberat de biroul Constanța, îl declară d-ol în orice mâini s'ar alia

Enache Peter, Str. Casei 219, pierzând autorizația de intrare în port și buletinul populației Constanța, le declară nule în orice mâini s'ar alia

Stiri diverse municipale

■ Inscriserea la magazine pentru articole raționalizate continuă până la 30 August.

■ Incepând dela 15 August, carnea de vită se va da de patru ori pe săptămână în zilele de Marți, Joi, Sâmbătă și Duminică, fără cartela.

■ Cetățenii cari n'au predat cartelele vechi sunt rugați să le depună la primărie, serviciul aprovizionării.

■ În curând, cantitatea de pește care vine zilnic pe piețele orașului va fi mai mare și de mai multe specii. În prezent se aduce după cum se știe, numai babușcă de la lacul Tașaul.

Primăria Comunei Urbane Hârșova
Județul Constanța

Publicațiune

Nr. 2675 din 6 August 1943
Noi Petre Se. Doicescu, Primarul comunei urbane Hârșova, din județul Constanța.

Aducem la cunoștința generală că, în ziua de 27 August 1943, orele 10 dim. se va ține licitațiune publică la oficiul primăriei pentru darea în antrepriză a lucrărilor de reparațiune necesare localului de școala din Vadul-Oii, lucrare care după devizul întocmit și aprobat de Serviciul Tehnic al Județului, se ridică la suma de 70.000 lei.

Concurenții amatori pot consulta proiectul la primăria Orașului în orele de serviciu.

Licitațiunea se va ține cu respectarea formalităților prevăzute de legea Contabilității publice.

Primar, Petre Doicescu
Secretar, Vasile Nicolau

—OXO—

O nouă colectă

În cursul lunii Octombrie se va desfășura o colectă generală cu scopul de a strânge diverse deșeuri și materiale vechi, obiecte de îmbrăcăminte și produse textile destinate economicii de război.

Deșeurile și produsele textile vor fi date organizațiilor însărcinate cu valorificarea lor, iar obiectele de îmbrăcăminte vor fi date săracilor din cuprinsul municipiului.

Data exactă a colectei va fi anunțată la timp.

Mulțumirile

Consiliul de patronaj adresate d-lui primar al Constanței

După cum am publicat la timp în orașul nostru s'au înfrunțat două cămine de zi pentru copiii mici ai căror mame își câștigă existența lucrând în fabrici și ateliere, adică în afară de case.

Încunoscându-se despre această Consiliul de patronaj, d-l Col. N. Oprescu, primarul municipiului a primit următoarea adresă de mulțumire:

Luând act cu profundă mal-

tămire de înfrunțarea celor două cămine de zi pe teritoriul municipiului Dor., vom onora o dată ruga să binevoști a primi urările noastre ca să încerci de acțiune în domeniul ocrotirii copilului să se desfășoare cu succes și să ajungi la umplerea dorită, dând în ultimul tuturor copiilor auziți posibilitatea de a beneficia de solicitarea Dor., în cadrele căminelor de zi.

Reportaj pe marginea unei istorii literare a Dobrogei

(continuare din pag. 1-a)

De aici trebuie să se urce și Al. Pop. Scărișoreanu, poet dobrogean, cu un volum de poezii la activ și cu altele în hambarele gândurilor, îl vad de departe și îi aștig, ca să știe, unde să ne găsească. Scărișoreanu este un om uriaș cu pieptul lat și cap de vovod. Vine încet, tinând sub braț o geantă și năpâstă umbrela. Ce să-i faci: omul este înălțat ca la țară. Dar dacă o ploaie?

Dar ce o fi având în geantă? Se nasc uneori întrebări în tine și, oricât de stupide ar fi ele, te chinuie și nu îți dau pace până nu le dai de hac.

Peste puțin timp desleg enigma miraculoasei genți: Avea înăuntru versuri și o sticlă plină cu „Murlatlar” veritabil. Versuri proaspete, vin proaspăt. Versuri baine, mai merge... Dar ce o fi căutând Murlatlarul lângă versurile lui scărișoreanu? Caută ar desigur o enigmă și deslegată fiind mă lovesc de alta. Mă las păgubaș și las enigma să rămână enigmă.

„Îți mai aduci aminte, doamnă?”

Deocamdată Sever stă cu capul răsătat de fereastra vagonului. Îngână încet „Frumosul meu cu ochi verzi”. Doamna Carpinianu, de vis-a-vis, nu se sîchisește cătuși de puțin de exhibițiile Sentimentale ale scumpului ei soț. Știe că doar cu cântecul se-alege. Alecu, vizitor ca întotdeauna, când este ceva de „visat” a zăut în mare gândire. Privește pe fereastră, dar privirile nu trec numai de ea, dar și de câmp și de oraș și cine știe unde are de gând să se oprească. Cântecul s'a răscolit scoanele din gând. Vântul a intrat răscolind amintirile. Ochiu din departe i s'au fixat ca steluțe în minte și rămân acolo răscolind sângele. Degetele se frământă în tana și totul este răscolit, se haiducește în făptura aceasta cu față și inimă de copil.

— Zi îmi mai Severe, ști tu... ală... „Îți mai aduci aminte, doamnă?”

Ași vrea acum să mă apropiu de sufletul lui Alecu, să îl întreb dela suflet la suflet. Dăpre multe. Și mai cu osebire să îl întreb, dacă o hăi vezi ai „doamnei” de adineauri au vrea legătură cu doamna din cântecul de acum.

Sever tusește ca un om, care vrea să-și aibă vocea senină tot timpul cântecului și să nu i se turbure, când o li mai la-adicătelea.

„Era târziu și era toamnă...”

Afară dimineața este umedă și albă. Pe câmp zămbește verde și rouatic. Pe fiecare fir de iarba și un bob de argint. Și în fiecare bob de argint este o țărâna de lumină din sticla svăpitoare soarelui. Dimineața aceasta are o taină mare în ea. Parcă și Dumnezeu ar vrea să se coboare în Duminica aceasta pe pământ. De via o li atâta farmec.

— Frumos cântec, măi Severe. Îți merge în inimă!

Al. Pop. Scărișoreanu General Chiriacescu

Și trenul merge într'una turbat de hăcările ce i ard pieptul, tîmpit de dimineața de argint pe care o înfrunță. Aleargă sălbatec: pufnind, scuipând foc, trosnind din în hăcitur. Fumul se împărție în volburător spre cerul albastru ca o hăi nevinovați ca ai unei fete de pension. Treccem pe lângă un orban înconjurat de niște oi. Nicu cobanul și nici cine nu dau atenție d hăniei de fier și foc. Parcă ar ține un tren de caston sau niște ultime trupe într'o dehidare, care nu s'au mai terminat de câteva ore. Oie doar de mai privec din când în când chiorăș. Parcă li-e frică să nu se oprească mogăldața aia neagră lângă ele. Treccem de

cioban și de ele și nu știu de ce am impresia că s'au pus toți după noi să sbiere triumfător.

„Și trenul merge într'una, parcă în neștire...”

Discuțiile la masă sunt din ce în ce mai aprinse. Și numai Alecu toarnă benzina peste ele. Este foarte greu să țipi cu fața curată, când te-ai apucat în discuție cu Alecu. Nu te lasă până nu îți impune argumentele lui.

Se vorbește de pseudonime. Și fiindcă Severe și cu Alecu nu vor să se întere încă în discuție, se pun amândoi cu cicăleala pe capul lui Pop, și mai pe urmă și pe-al modestei mele persoane. Ba că să mi se zică Dodu, ba Gavid, ba Cabestăn, ba mai știu eu cum. Și fiindcă pe bunicul l'a chemat Ion, cică să-mi zică Ion Săntion. Tot Alecu rămâne domnia urmă. Mă botează pentru a doua oară în viața mea.

Nici pe Pop, nu-l lasă neboterat li dă, însă, un nume prea lung: Al. Pop Scărișoreanu-General Chiriacescu.

Haiducul de la Basarabi nu se supără. Își aprinde lingiș și țigare Avator și pufoie melancolic. Cotrobăște prin geantă, apoi, și s'oste câteva poezii frumoase ca niște copii dobrogei. Sunt versurile pe cari le va citi la geantă.

„Troifă — altar de veac”

Alecu le ascultă. Le ia în mâini. Le pipăie. Le citește și recitește. Vrea să i găsească nod în papură și pace! În fine, după multă căutare, li găsește. Și ține la argumente li. Pop, nu se supără. Zămbește cald și prietenos. În uriașul acela este un suflet plin de aur. Parcă s'ar frământa sub pieptul lui un lan de grâu scaldat în soare.

Fata blondă a apelor

Ajungem la Cerna Voda. Suntem întâmpinați cu priviri calde — ca niște buchete de molțomiri — de d. C. Sarry, d. avocat Samarincanu, președintele

Reportajiu pe marginea unei istorii literare a Dobrogei

urmare din pag. 2-4

Căminul Cultural din Cerna-Vodă; polițaiul orașului d. Moldoveanu; inv. S. Monteanu, coteștii noștri din oraș etc.

Ne așteptau toți cu bunăvoință și plecăm încântați de soare. Lângă noi și după noi vin gazele cu grădile. Prof. Micu ne așteaptă în centrul orașului. Ca ravană este de acum complectă. Vizităm primăria, unde suntem primiți de primarul urbei d-l Al. Văjă, Mergem la Biserica. Luăm mănăstire din biserică ard cu flăcări de mire. Preotul este tânăr, nu cu barbă albă, cum îl credeam. Așa-mi plac mie preoții bătrâni și albi. Acesta de aici e tânăr, gras și cu barbă neagră. Dar nu-i nimic. Poate l'oi mai vedea când o avea și S. Sa barbă albă. Poate pe atunci o voi avea și eu, și nu știu dacă îmi va plăcea atunci tot atât de mult ca și acum.

Vine ora țetătorii. Are loc în sala „Princiar”. Ne așteptăm în fața clădirii și, în fața ei, de exteriorul nostru, așteptăm pe d. Colonel Ignătescu, prefectul județului, care trebuie să vină din moment în moment. Vine însoțit de doamna și țetătoarea începe. Pop. citește versuri, continuă Alecu cu vorbăria, apoi prof. Micu cu muzele lui Cărpinișanu cu economia lui. La sfârșit d. Sarry recită, în amfiteatrul sălii, „Cronica Cerna-Vodai”.

Până la masă mai este timp. Plec hoinărind prin necunoscuta urbe.

Ajung, mână de pași, pe o stradă mai lătrănică. Postiu. Nici o faptură. Dela un colț a pare și merge înaintea mea o fată. Era fata vioaie și cu blonde plete. Piciorul îi svâcnia aspru prin fusta strânsă pe corp. Mers ca un sbor.

Mi a simțit pașii în urmă. Iși întoarce privirile spre mine. Are ochii de culoare nelămurită. Sunt limpezi ca apa de mare, dar n'au culoare precisă. Păcă sunt verzi, dar parcă sunt și albaștri. Părul îi este blond. Ca un sноп de spicuri. Spumă de soare. Măinile sunt albe de pan și flori. În obraji are mere domnești. Poate îi vreo Domniță. Duduca, i-ar spune I. Teodorescu.

Poate a fost să asculte pe stihitorii orașeni. Are două flori roșii în mână. Mă privește mai adânc. Îmi aruncă un zâmbet în mână și mă rămas tot două flori. Dar buzele ei sunt pline de florile zâmbetelor.

Mă simte că mă apropie tot mai mult de ea. O simt ca mă apropie. Cu orice pas simt că mă înec în gânduri. Ne apropiem de marginea de apă. Unde s'o duce spre apă, fata apelor? Da! Fata apelor!

— Fata apelor, unde te duci?
— M'a privit mirată.
— Acasă.
— Casa ta nu-i pe apă?
— E lângă apă.
— Dece nu-i pe apă?
— Nu mi-ar fi frică?
— Dece să-ți fie frică, fata apelor?
— De apă și de șerpi.
— Boun, Nu-ți mai fie, fata apelor.

Râde alba ca un ghiocel ieșit de sub zăpadă. Îmi amintesc de dimineața lui Dumnezeu de astăzi. Simt prea multe dimineți în mine. Nu-i mai sic niciun. Știu că-i fata apelor și că nu-i frică nici de apă, nici de șerpi. Se desina de ea în vorbă, așa, ca o didă băntăneacă.

Tat, simt cum intru în gândul ei. Simt cum intru în gândul meu. Ne întâlnim între noi și d'aria nu ne putem apropia. S'au deschis ferestrele sufletelor. S'a aprins înăntre lumină nouă. Iahmile au ciocotit roșii în sânge. Privirile ar, cam, trebui să fugă unele de altele. Dar rămân în godite lângă ape. Cine știe, când se vor mai întâlni.

M'am apropiat de ea împins de diminețile din noi. O vedeam și nu vedeam decât soare și primăveri, și iarăși grău de aur, mări roșii și iarăși primăveri. Și vedeam diminețile cum ne creșteau pe buze căutându-se în urmă în atâtea nopți când ne vegheam sufletele.

Avea în ochi licări de diamantine și pe buze parcă cerul de lângă ape îi picură suc de căpșune.

Mi-a lăsat mâna albă, de flori și dimineți.

L'am sărutat o cu ochii închiși și cald. Apoi ochii ridicându-se în sus, ca niște flori spre soare, au arătat limpezimea sufletului.

Și a retras mâna speriată și...
— La tevedere.

Nu am zis nimic.

A intrat în casa cu grădina în față. Grădina mirosea a salcâm crud. At am stat în fața porții umbrită de frunze mari verzi? Un om străin a venit și m'a întrebat dacă sunt pe-acolo, ca să caut pe cineva. L'am răspuns că nu caut pe nimeni. A venit și fata apelor. M'a privit zâmbitor. L'am cerut un pahar cu apă. Străinul, om bătrân, mă privea iscoditor. Mi a adus un pahar cu apă, fata apelor. Apa mirosea a trandafirii și levănțică.

Nu mai putem rămâne.
Am plecat adrobă de gânduri.

D. Sarry — „prefectul” scriitorilor dobrogeni

Masa este lătrănică gingaș în mijlocul restaurantului. D. prefect al județului onorează masa. La celălalt capăt al mesei este d. Sarry. Tot „prefect” și el. Și tot al dobrogenilor. Dar al scriitorilor dobrogeni. Pe lângă el, noi copiii lui — cum ne zice. Dan Alecu nici aicea nu are astămpăr. Vorbește într-una. Pop. Sărășoreanu este numai ochi la umbrelă. A mai pierdut alta și nu vrea și pe asta să o uite.

Doamna prefect Ignătescu vorbește cu d. na Sarry și d. na Cărpinișanu. Nu mă cam dumiresc de ce-or vorbi, că sunt mai departe de mine. Deocamdată vorbesc și eu cu prof. Micu care este vis-a-vis de mire. Este un flăcău tânăr, dar am impresia că înțește de veacuri. Este specialist în arheologie. Vorbește de secole, un vorbesc eu de zile. De vreau ceas stă ca pe ghimpi. Are niște cunoștințe aicea, cărora le-a promis că le va face o vizită. Nu știe însă cum ar putea să plece. D. Sarry este lângă el și nu poate face nici o mișcare. Îmi face semn cu ochiul și-mi șoptește:

— Vezi, că eu dispar, ne întâlnim la gară.

Aprob d.șerel, conspirator.

— Nu am văzut nimic. Nu știu nimic.

În adevăr a dispărut. Nici eu măcar, nu l'am văzut.

Pleacă d. Prefect. Vine d. Poțai.

Unii pleacă, alții vin.

Nu mai fata apelor nu mai vine. Ea a rămas cu primăvara în ea și o poartă acum în grădina cu

frunze mari de salcâmi.

Plecăm spre arena de fotbal, să asistăm la un match.

Ajungem acolo și ne intră rândurile în joc: cine o câștiga partida?

Aproape când să se termine trebuie să plecăm la gară. Al. Pop. își aduce abia acum aminte, că și a uitat umbrela. Hai, după umbrelă. Ajungem iarăși la „Princiar”. Acolo altă țetătoare, organizată de tinerii premilitari. Până Pop. își dăta umbrela eu am fugit în sală, m'am urcat pe scenă și mai „arde-l” o recitare. De-abia am recitat o și fuga, după poezii. Pop. se vedea de departe. L'am ajuns.

— Și cum e cu umbrela?

— S'a dus, a mai lăzânat el trist ca sufletele în dimineața cu ernoii ploaie.

Am vrut să cânt „Vedica-i pomenire” dar m'am lăsat. De-abia am ajuns la tren. Sever flu-tura în mână umbrela lui Sărășoreanu. Acesta mai ca să-l îmbrățișeze de bucurie. Mai bine își pierdea orice decât umbrela, ne-lipsita lui umbrelă.

E ora de coborâre a seriei

Trenul iarăși pufte și scupă foc, se omoară, învârtindu-și roțile. Merg într-una ca și gura lui Alecu. Adică trenul pufte și Alecu vorbește. Toată caravana este prezentă.

D. Sarry stă la o masă cu doamnele și cu d. Dan Alecu. La o altă, Sever, Micu, Pop, și eu. Și d. Sarry îngână un cântec. Vreau să coleg cătecul, să-l adun să-l văd care-i. Sgomotul voilor este însă prea mare și hurducăliile vagonului prea accentuate. Mă înșeșese la gândul că-i voi mai auzi cu altă ocazie. Fîndcă oamenii — și în special scriitorii — au cântecele lor preferate. Și, le fredonează mereu: în tren. În fața unui pahar cu vin în noapte răzînați — u rotul pe masa, pe care stă o nevinovată foaie albă de hârtie. Și par.ă de fiecare dată cântecul — același cântec — poartă alte înțeleșuri, descoperindu-se alt farmec nevăzuit. Este ca și o țaină pe care cu cât o pătrunzi mai mult te lovești de alte fermec-tore necunoscuturi. Și în fiecare etapă de înțelegere savurezi o stă nouă, care îți înseninează gândul.

Cerna-Vodă rămâne mult în urmă. Ajungem la Basarabi. Al-Pop. se coboară. De astă dată le are pe toate cu el: umbrela, geanta, versurile. Minus însă, sticla cu „Murfatlar”. Rămâne și Pop. în gară și rămâne și gara în urmă.

Toate rămân în urmă. Viața zburnește înainte tot înainte. Mi a părut bine dar și rău, că am plecat din Cerna-Vodă. Îmi pare bine și nu prea că o să ajung a Constanța. Nu mai îmi place nici urde.

Fata apelor a rămas pe o stradă lătrănică în dosul unei porți acoperite de o mână verde a grădini. Era fata apelor, fata cu părul ca spuma de soare, e lângă ape. Cu o hîl de culoarea apelor nelămurite. Verzi scaldăți în zăbăstrimi. A rămas cu primăvara. Mi-a dat o dimineță în suflet și un ghiocel al zămbetului în gând. Mie mi e frig de noapte. Și mă tem ca întunerecul să nu omoare diminețile din noi.

Și trenul merge năpraznic, scupând flăcări, ca un smeu din povești, spre cetatea Tomisului. Treccm de Palas și apar primele

Un singur pai bolnav...
molipsește o bună parte din recoltă. Tratați deci orice sămânță înainte de semănat cu

Ceretan

care este autorizat de Onor. M. A. D.
Desfacerea prin Camerele Agricole

CERETAN ESTE UN PRODUS „Bayer”

Reprezentanța: „ROMIGEFA” S. A. R.
PROTECȚIA PLANTELOR
BUCUREȘTI, STRADA BRZOBANU NR. 42
TEL. 2-7028

Curtea de Apel Constanța

Ordonanță

Nr. 11 din 5 August 1943

Noi Demostene Rădulescu, Președintele Curții de Apel Constanța, Având în vedere decizia Nr. 24 din 22 Aprilie 1942, a Camerei de Acusare depe lângă curtea de Apel Constanța prin care trimite în judecata acestei Curți de Apel pe inculpatul TRAIAN CIOCHINA, român, în vârstă de 33 ani, născut și domiciliat în Constanța str. General Manu nr. 71 liber la domiciliul său, pentru crimă de delapidare prevăzută și pedepsită de art. 236 alin. 1 — 4 inclusiv cod. penal comb. cu art. 1 și urm. din legea pentru apărarea patrimoniului public

Văzând și dispozițiunile încheierii acestei Curți nr. 3341 din 22 Iulie 1943, prin care se constată că acuzatul Traian Ciochina este dat deator de Regimentul 33 Dorobanți unde era conștățat, deci este dispărut fără a i se cunoaște domiciliul și apoi acesta nici nu a putut fi arestat pe baza mandatului de arestare emis contra lui

Văzând că din examinarea actelor din dosar se constată că în prezent acuzatul este dispărut.

În baza dispozițiunilor art. 377 pr. penală,

ORDONAM:

Ca acuzatul TRAIAN CIOCHINA, român, de 33 ani, de profesie funcționar, fost cu domiciliul în Constanța str. General Manu nr. 71, actualmente dispărut, să se prezinte în termen de 10 zile, înaintea acestei Curți de Apel spre a se pune în stare de arest și pentru a fi judecat asupra susținerii acuzațiunii, sub sancțiunea de a fi declarat contumace și judecat în lipsă

Această ordonanță se va afișa la ușa acestei instanțe și se va publica în ziarul „Dobrogea Jună” din localitate.

Data și citită în cabinetul nostru astăzi 22 Iulie 1943.

Președinte, D. Rădulescu

Prim Grefier, Indescriabil

Dosar nr. 915942

—o—

Publicațiune No. 24

Se aduce la cunoștința amatorilor că, în ziua de Vineri 27 August 1943, orele 11, se va ține în cancelaria geamiei Techirghiol, licitație publică orală pentru vânzarea unui teren în suprafața de 2340 m. p. în raza comunei Techirghiol, ce face parte din lotul No. 1, careul 23 pe str. Rovine, proprietatea comunității musulmane din Techirghiol, împreună cu casa de rugăciune musulmană veche de pe el, construită din piatră, pe o suprafața de 100 m. p. compusă din trei încăperi și acoperită cu olane.

Prețul dela care va începe licitația este de 80.000 lei.

Concurenții vor depune o garanție de 5 la sută, iar după adjudecare vor ac. lita întregul preț oferit la licitație.

Toate cheltuețile ca: costul publicațiilor, timbrele, taxele și cele pentru facerea actului de vânzare privesc pe cumpărător.

În caz când licitația nu va da rezultat favorabil, se va ține o a doua licitație, Vinerea următoare, 3 Sept. 1943, la aceeași oră, în același local și cu aceleași condițiuni.

Președinte
Hatip, İdalil Cadâr
—xxx—

Caut locuință

1 biră mediat, 3-4 camere, bucătărie etc., în regiunea liceului de băieți.
A se adresa la z. ar.

Sărbătoarea Marinei

Festivitățile de Duminică

Imprejurările prezente n'au putut îngădui ca tradițiile serbare ale patronului marinei să însemne cea recădere de lume din oraș și mai ales din țară, luna care umple străzile de jos ale orașului, bulvardul Cozmaului și cheturile, cum că un-ori, neavând în hoteluri dormea pe ploș, pe la „Trei pauci” ori prin parcuri, și mesele de biliard din cafenele, și u—șimol simpla — pe maldane ori deloc.

Atăzi Constanța nu mai poate fi un loc de pînă, un obiectiv de excursie, fiindcă războiul, cu legile lui dure, a făcut din ea altfel de obiectiv.

Totuș, oșă, căl e de război, serbările marinei s'au desfășurat în cadrul solemn care se cuprinde tuturor manifestărilor publice de astăzi, iar programul sportiv care s'a desfășurat d'acum omiază la stadionul marinei deabia terminat, ne maldă la: „Lă Tabă ăriei, a avut parte de a nu eroasă și entuziastă asistență.

Pe bordul unuia dintre distrugătoare s'a oficiat serviciul divin pentru pomenirea eroilor marinari, căzuți în cele două războaie. A slujit P. S. Episcop Eugen inconjurat de clerul episcopal. În timp ce muzica intona „Imnul eroilor căzuți”, o coroană de flori naturale a fost aruncată în valuri, modest omagiu pe mormântul de apă al marinarilor căzuți.

La această sobră solemnitate găsească erau de față d-nii: General Const. Pantazi, ministrul apărării naționale, G-ral Nic. Șova, ministru subsecretar de stat al marinei, G-ral Crețulescu, Comandorii: Macelariu, Bardescu, Voinescu, cpt. comandor Niculescu, lt.-comandor Bujoreanu, Col. Al. Ignătescu, prefectul județului Constanța, Col. N. Oprescu, primarul orașului Constanța și două delegații de marinari aliați în frunte cu d. comandor Heinz Kinderlein și capitan Boicola.

Cuvântarea d-lui c-dor Horia Macelariu

După slujba religioasă a luat cuvântul d-l comandor Horia Macelariu.

D-sa a trecut în revistă în linii generale acțiunile marinei române de la începutul războiului și până azi, arătând prețiosul aport pe care marina regală l-a adus pentru purtarea victorioasă a războiului.

Dacă din motive de ordin tactic nu s'a putut și nu se pot încă arăta faptele de arme ale unităților navale române totuși, se poate arăta că navele forțelor maritime române au slujit armatei de uscat cu un curaj de neegalat executând până în prezent 980 operațiuni de război. Au fost escortate și asigurate cu toată împotrivirea inamicului 1400 vapoare de transport cu aprovizionări pentru frontul din răsărit. Numai tonajul registrat al acestor 1400 de vapoare, lasând la o parte încărcămăntul lor, mult mai mare, însumează 1.900.000 tone adică 190.000 vagoane. Unitățile noastre au executat misiuni de baraj cu mine, asigurând astfel integritatea litoralului românesc și a celui eucerit.

Atacurile inamicului au fost multe, însă dibacia și abnegația marinarului român a evitat pierderi. Două distrugătoare și

bateriile de coastă au susținut o luptă navaală în fața Constanței, scufundând conducătorul de flota Moscova și avariind distrugătorul Harcov; un singur terpilor care face siguranța unui convoi a respins atacul neegalat al unei grupări tactice inamice; un submarin român în timpul luptelor pentru Crimeea și Sevastopol a scufundat un vapor de 12.000 tone, cu prețios încărcămănt pentru inamic; aceleași forțe maritime române contraatacând în atâtea rânduri vrăjmașul a reușit să-i scufunde în mod cert cinci submarine și alte 6 probabile.

Pentru drepturile și dreptățile noastre, cu același entuziasm să mergem înainte spre victoria deplină și definitivă a neamului românesc. Să fim demni urmași ai marinarilor de pe pânzările lui Ștefan cel Mare care transformaseră a ceea să mare într-un lac moldovenesc.

Cuvântarea ministrului marinei

Luând cuvântul, d-l general N. Șova, ministru subsecretar de stat al marinei a rostit o foarte frumoasă cuvântare în care a demonstrat că stăpânirea Mării Negre și a Dunării în acest război, este opera marinei române.

Cu acest prilej gândurile tuturor trebuie să se îndrepte către cei căzuți în războiul pe apă pentru apărarea uscatului românesc și pentru ingenunchierea dușmanului în Crimeea, la marea de Azov și în Caucaz.

D-l ministru al marinei a încheiat cuvântarea d-sale făcând un apel la unirea tuturor în jurul Regelui și al Conducătorului.

După cuvântări a urmat solemnitatea decorării celor ce s'au distinși în războiul marin, iar solemnitatea de dimineață s'a încheiat cu inspectarea de către d-l general C. Pantazi, ministrul marinei, a uncea dintre unitățile marinei regale.

După amiază s'a desfășurat la stadionul marinei dela Tabăcariu, un interesant program de concursuri sportive nautice.

—xx—

INFORMAȚIUNI

Ținem să informăm pe abonații noștri că, pentru moment, nedispunând de nici un incasator, abonamentele se achită numai la Administrația ziarului. Oricine s'ar prezintă spre incasare, chiar prevăzută cu chitanțier, să se știe, că nu are dreptul de a încasa. Vom anunța la timp numele persoanelor impunerite de noi spre a face această operațiune.

Duminică trecută s'a desfășurat pe platoul unui regiment de artilerie din localitate, impresionanta solzătorie a șefilor trupei și d-sa pentru pomenirea eroilor acestui regiment căzuți pe frontul din răsărit. Din lista de spațiu a mânărilor d-sa de seamă pentru numărul nostru vitor.

FEMEE LA TOATE, să cunoască și bucătăria, se caută de îndată. Adresa Redacția ziarului.

LOTERIA DE STAT

Puteți intra în
Joc la Loterie
și acum la cl. 2-a

tot cu 400 lei

Tragerea la 26 August

Ți-ai luat lozul?

Mica Publicitate

FERMĂ vând sau schimb (aproape București) cu vila mare mobilată la Constanța, Eforie sau TeKirghiol. Adresați Ionescu-Banu Manta No. 22 București.

De arendat 4 hectare teren de grădărie la Anadalkioi între cișmea și lacul Sili-Ghiol.

A se adresa la Grand Hotel Constanța la Fortar.

Sabte Constantin, strada Petre Vulcan 15, perzând carnetul de salariu eliberat de Direcțiunea S. M. R., îl declară nul în mână oricui s'ar afla.

Zorutchi Vastie, pierzând livretul militar eliberat de Reg. 18 artilerie, config. 1934, îl declară nul.

PIERDUT biletul biroului populației eliberat din com. Seaca jud. Teleorman și cartea chitanță eliberată de Casa Avig. Constanța pe numele Didina Ion Cornea, le declară nule.

Ghișe Dumitru, str. P. Vulcan No. 51 perzând autorizația pentru oală de intrare în port, o declară nulă în orice mână s'ar afla.

EKIRGHIOL-BĂI

BAILE SIMIONESCU

cu nomol cald s'au redeschis
dela 15 Iunie a. c.
Sală de sudare
Camere la dispoziție

Nu veți putea
STRABATE

Intr'o singură zi
Intreaga Dobrogea

**MICA
PUBLICITATE
A Ziarului**

DOBROGEA JUNA

din Constanța — Strada Seariat Vârnăv, 27
va face acest lucru în locul D-vs!

Pentru informații și comenzi adresați-vă cu toată încredere la:

Serviciul de publicitate

REXRECLAM

Constanța, Strada Carol 156

CONSTANȚA

va avea în curând unice și cea mai mare întreprindere de specialitate, în domeniul publicității, sub denumirea:

Serviciul de Publicitate

„REX RECLAM”

Toată lumea trebuie să știe:

CHEIA cu care se deschide poarta comerțului spre succes este PUBLICITATEA.

ORICE PRODUSE, sunt cunoscute când sunt cunoscute; pentru a fi cunoscute trebuie să se facă PUBLICITATE. Sufletul comerțului este reclama, o bună reclamă se face printr'o intensă PUBLICITATE.

Deci serviți-vă de publicitate, care asigură succesul și faceți-o prin:

Serviciul de Publicitate

„REX RECLAM”

Constanța, Str. Carol 156

Cărți noi

Aflăm cu deosebită plăcere că în editura „Ofar” va apărea la 15 August:

Cu haiducii pe ape

O interesantă și emoționantă povestire a vieții aspre, plină de primejdii dar totuși mărețată, a marinarilor noștri în misiunile lor pe Marea Neagră, — datorită apreciativii noastre colaborator d. VASILE OPROVICIU.

Volumețul cu 32 pagini va costa 40 lei.

—xx—

„ZII DOBROGEA JUNA”